

Det Anarkistiske Bibliotek

Om situationen i Hamburg

Bratwurst

Bratwurst
Om situationen i Hamburg
4.4.2017

gatorna.info
Oversat til dansk af Røde Pølse

da.theanarchistlibrary.org

4.4.2017

Efter den seneste tids øgede spændinger i Hamburg, kan det være på sin plads at skaffe sig et lille overblik over konflikstens udvikling. Om ikke andet, så for at få en større forståelse for det uforudsigelige som mange af os vil opleve i juli og indtil da.

I marts fandt der fire mere spektakulære aktioner sted i Hamburg. Den seneste i den absolut rigeste forstad, Blankenese. Der brændte flere biler i millio-nklassen, og en del av det nærmeste hus, udrustet med overvågningskamera, alarm, mur og andet sikkerhedsudstyr, »risikerede at antændes af flammerne«. I dag, omkring en uge efter angrebet, offentliggjordes et kommuniké på links-untentindymedia.org hvor en anonym gruppe tager ansvaret på sig og opmun-trer til angreb mod byens overklasse, og til at angribe de rige i forbindelse med G20, men også i forbindelse med »de riges by«. Et begreb som har den pointe at staden ikke tilhører os og aldrig kommer til at gøre det, eftersom den er udformet til gavn for de rige og for udnyttelse af liv og ressourcer i byen selv såvel som andre steder. Som pointerer at de rige – ejerne – har et personligt ansvar for de beslutninger som former forudsætningerne for at leve i byen. De har i mange tilfælde det yderste ansvar for byens økonomiske udvikling, men også for de liv som ødelægges andre steder gennem moderne slaveri eller miljøødelæggelse.

De tre foregående angreb, den ene aften brændte to velvalgte panserbiler på to forskellige steder i byen, og den anden aften brændte et større antal biler på en politistations parkeringsplads, anses af rebellerne selv, medierne, panserne og følgelig også af alle andre som en slags optrapning af spændinger henimod G20 i juli. Man kunne kalde det for mobiliseringspropaganda, da det netop er sådan det bruges af rebellerne selv, men det er forstås meget mere end blot det. (Det bør forstås også betragtes som angreb i en social krig). Det bruges også af medierne og panserne som propaganda. Af panserne for at retfærdiggøre sin militarisering af gaderne; som de alligevel ville have gennemført, men mås-ke med religiøse terrorister eller andre som undskyldning. Af medierne for at fodre den hetz som driver folk til at købe løsnunre og plus-abonnementer på nyhedsiderne.

I oktober sidste år var der få som lod G20 tage nogen plads i sine samtaler og diskussioner, uanset om de var en del af et revolutionært miljø eller ej. I marts i år kommer der hver dag en ny avisartikel i f. eks. mopo (Hamburger Morgenpost), som kan sammenlignes med Ekstrabladet, som udbasunerer ting som »De værste optøjer i Hamburgs historie«, »Den største politiindsats i Hamburgs historie«, »Politiet forventer angreb mod infrastruktur«, »Kan politi-et beskytte almenheden under G20?« o. s. v. Hvert andet øjeblik interviewes

politikere, politichefer og chefen for politiets fagforening, for siden at citeres så opskruet som muligt. Et hemmeligt politidokument kom i ugens løb i mopos hænder, og de mente at der i dokumentet var indikationer på at »venstreekstremer« planlagde at angribe infrastruktur såsom kritiske logistikpunkter, men også radiomaster, elektricitet, gadebelysning og luftfart. Luftfarten, mente de, skulle være truet af en plan om at slippe tusinder af heliumballoner løs over byen. Intet af dette er blevet bekræftet fra nogen sider, og hvis det ikke allerede var planlagt, så bliver det sikkert planlagt nu i skrivende stund.

På nabolagsmøder og på gaderne diskuteres der nu vidt og bredt om angrebene, om folk skal rejse bort under julidagene eller blive og gøre modstand af en eller anden slags. Det er svært at gå en dag gennem byen uden at høre »G20« blive nævnt i mindst et par samtaler mellem tilsyneladende »normale« personer.

Som svar på den seneste tids angreb – angrebet mod messehallerne i slutningen af november er også stadig fersk i alles hukommelse – har politiet nu stationeret 8-10 biler og 20-50 beredskabsansere ved messehallerne, rådhuset og elphi (Elbphilharmonie). Ved messehallerne har det i dagstimerne de sidste par dage været muligt at se mindst 8 stationerede biler og omkring tyve politimænd, samt flere topersonerspatruljer som går rundt på sidegaderne i Karolinnenviertel. En stærk militarisering allerede tre måneder inden selve mødet skal finde sted. Omkring politiets hovedkontor »Polizeipräsidium« i Altsersdorf, har de desuden i løbet af sidste uge sat NATO-pigtråd op. Som sædvanligt fokuserer de på at beskytte centrale punkter ad absurdum mens periferien (forhåbentlig) fortsat bliver svær at kontrollere.

Inden weekenden offentliggjorde mopo en kommentar fra en ledende panser-talsperson, som skubbede ansvaret fra sig og mente at politikerne formentlig har taget sig for stor en mundfuld. At det nok kommer til at stå dem dyrt at arrangere G20 i deres dyrebare lille by. Fulgt af lignende kommentarer, hvor man fristes til at tænke, »hvad brokker du dig over? Det er jo bare at tage din afsked«. I morges offentliggjordes et kort over det som skal være politiets sikkerhedszoner under G20 (<http://www.mopo.de/hamburg/polizei/g20-gipfel-hier-wird-hamburg-zur-hochsicherheitszone-26305380>). Kortet bør definitivt tages med et gran salt, da det med stor sandsynlighed ikke er det endegyldige kort, og det kan lede til store problemer hvis man hænger sig for meget ved det.

I øjeblikket råder der unægteligt stor optimisme blandt rebeller i Hamburg, og det forstærkes af forårets ankomst. Flere mennesker er ude på gaderne, G20 diskuteres mellem de mest forskellige grupperinger og individer, og der er en

spænding i luften. Samtidigt har de fleste en modstridende frygt. Noget som alle bør tage seriøst. Samtidigt som rebellerne forhøjer intensiteten og tempoet for angrebene mod den herskende orden, så former det også de repressive kræfters forventninger og kapacitet. Hvis (bevæbnede) pansere forventer sig situationer hvor deres liv står på spil, så vil de også handle derefter. Hvis staten forventer sig at tabe kontrollen, så vil den antage nye, og for os farligere, former og bagefter konstruere undskyldningerne for sine handlinger overfor almenheden. Men så vil vi jo også være en virkelig trussel og må regne med at vore ideer har virkelige konsekvenser. Hvis du er klart til at føre tingene videre til nye niveauer, så er det dumt at glemme at staten ikke er en uforanderlig betonklump. Hvis du bliver en virkelig trussel mod staten, så gælder de samme spilleregler ikke længere. Rettighederne som staten giver dig så længe du er en lydige medborger, forsvinder den dag du bliver kaldt for terrorist. Glem ikke det, men forbered dig på det og lad det ikke hindre dig i at virkeliggøre dine ideer.

Mens alt dette foregår, fortsætter hverdagens kamp mod autoriteternes by, lønslaveriets åg, den digitale meningsløshed og eksistensen i et undertrykkende samfund; den foregår nu, under dagene i juli og vil fortsætte mod det som venter os efter G20. G20 er hverken mere eller mindre end en stærk koncentration af de rådende forhold på en geografisk plads i et begrænset tidsrum.